

Posudek oponenta diplomové práce

Jméno studentky: Bc. Karolína Zajíčková
Název práce: **Asistované setkání rodičů a dětí v České republice**
Pracoviště: Katedra sociální práce, Filozofická fakulta

Předložená diplomová práce se věnuje problematice asistovaného setkávání rodičů a dětí v České republice. Jedná se o téma vysoce aktuální a přínosné, kterému zatím není v tuzemsku věnována dostatečná výzkumná pozornost. Práce je standardně dělena na teoretickou a empirickou část. Důkladné rešerši je v diplomové práci věnována větší pozornost, rozsahově je podstatně delší než empirická část.

V teoretické části práce autorka vymezuje pojem „rodina“, práva a povinnosti rodičů a náležitosti asistovaných setkání. V dalších dvou kapitolách se věnuje zásadním konceptům, které se s tématem rodičovských sporů pojí, což je „programování“ a „syndrom zavrženého rodiče“. V navazující kapitole se autorka zabývá aktéry procesu asistovaného setkávání a v závěru teoretické části navrhuje ideál dobré praxe v oblasti asistovaného setkávání, který vychází z jejích vlastních úvah, nikoli z dostupných dat, proto myslím, že by lépe vyniknul v diskuzi k empirické části. Takto ztrácí na relevanci, byť je jinak velmi platný.

Některá tvrzení v teoretické části by si také zasloužila citaci nebo důkladnější argumentaci, jinak vyznívají generalizujícím dojmem. Přehlednosti textu by z mého pohledu prospělo také lepší členění a formátování, například druhá kapitola je oproti ostatním nepoměrně krátká.

Praktická část logicky navazuje na část teoretickou, když autorka vymezuje hlavní cíl výzkumu takto: **zmapovat poskytování asistovaných setkání v České republice, konkrétně to, jak asistovaná setkání probíhají v odlišných zařízeních.** Cíl je dle mého názoru stanoven jasně a srozumitelně, hlavní i dílčí výzkumné otázky jsou nastaveny přiměřeně záběru a rozsahu diplomové práce. Autorka oslovila všechna zařízení, která službu asistovaného setkávání v České republice poskytují, a provedla mezi nimi dotazníkové šetření. Z prezentace vzorku není zřejmé, zda dotazník vyplnilo všech 31 zařízení, nebo jen 29, a jaká tedy byla návratnost (čtenář se tuto informaci dozvídá až v závěru práce). Pro analýzu dat autorka zvolila metodu mnohopřípadových studií, jejíž výsledky jsou prezentovány poměrně přehledně, a to ve smysluplně nastavených kategoriích. Zde by mě zajímalo zdůvodnění výběru právě těchto kategorií.

V závěru autorka nabízí relevantní nápady pro zlepšení praxe asistovaného setkávání v České republice. Celkově práce přináší zajímavé a nové poznatky k tématu asistovaného setkávání v České republice.

Práce se opírá výhradně o domácí zdroje, což je vzhledem k tomu, že se jedná o téma, které je poměrně hodnotně zpracováno i zahraničními autory, škoda. Citace jsou v pořádku, text je čtenářsky srozumitelný, s minimálními gramatickými chybami.

S ohledem na výše uvedené se domnívám, že předložená práce splňuje požadavky kladené na diplomovou práci, a v návaznosti na průběh obhajoby navrhuji hodnocení ***výborně-velmi dobře***.

V Praze dne 31. 8. 2021.

Mgr. Kateřina Hejnová, Ph.D.